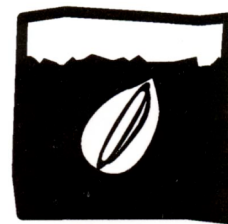

1. korizmena nedjelja A

*Gospodinu, Bogu svom se klanjaj
i njemu jedinom služi! (Mt 4,10)*

Prvo čitanje

Postanak 2,7-9; 3,1-7

Gospodin, Bog, sazda čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša. I Gospodin, Bog, zasadi vrt na istoku u Edenu i u nj smjesti čovjeka koga je sazdao. Tada Gospodin, Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla – pogledu zamamljiva a dobra za hranu – i stablo života nasred vrta i stablo spoznaje dobra i zla.

Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je načini Gospodin, Bog. Ona reče ženi: "Zar vam je doista Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?" Žena odgovori zmiji: "Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti. Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj da ne umrete!" Nato će zmija ženi: "Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli otvorit će vam se oči i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo." Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegova i pojede. Dade i svome mužu koji bijaše s njom pa je i on jeo. Tada se obadvoma otvore oči i upoznaju da su goli. Spletu smokova lišća i naprave sebi pregače.

Drugo čitanje

Rimljanima 5,12.17-19

Braćo i sestre! Kao što po jednom čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše na sve ljude prijeđe smrt...

Uistinu, ako grijehom jednoga smrt zakraljeva – po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje milosti i dara pravednosti kraljevati u životu – po jednome, Isusu Kristu. Dakle, grijeh jednoga – svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga – svim ljudima na opravdanje, na život! Doista, kao što su neposluhom jednoga čovjeka mnogi postali grešnici tako će i posluhom Jednoga mnogi postati pravednici.

U ono vrijeme: Odvede Duh Isusa u pustinju da ga đavao iskušā. Isus, propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje.

Tada mu pristupi napasnik i reče: "Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom." A on odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta."

Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovijediti za tebe, i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen." Isus mu kaza: "Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!"

Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu pa mu reče: "Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš." Tada mu reče Isus: "Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!" Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.

Za razmišljanje

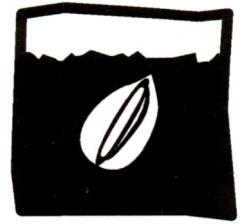
Četrdesetodnevni post u pustinji oslobađa Isusovo tijelo i duh i pomaže da u njemu dozrije svijest o njegovu poslanju. Istovremeno proživljava, solidarno svim gladnima i potlačenima, oskudicu i osamljenost Izraelaca onih 40 godina, za vrijeme njihova puta kroz pustinju, nakon izlaska iz Egipta. U Isusovu životu ipak to ne ostaje jedino iskušenje. Biblija želi ovim jasnim opisom triju iskušenja prije svega reći, da je Isus, pravi Bog i pravi čovjek, čitav svoj život od zloga bio stavljan na kušnju.

Iskušenja njegovog protivnika bila su usmjerena da smetaju i pomute mu svjesnost njegova poslanja. Bi li mu uspjelo odreći se čudesa i svjetskih zahtijeva za moć? Bi li izdržao pouzdati se tek u Božje planove s njim, a ne u svoju snagu? Ipak, kad god je Isus u sebi osjećao iskušenja jednog svjetskog mesijanizma, odbacivao bi ih, da bi se oslanjao tek na Božju riječ. Povlačio bi se u osamu kad je bio okružen mnoštvom, koje je tražilo čuda i htjelo ga napraviti kraljem. Petra je odlučno odbacio, kad se ovaj suprotstavljao njegovu putu u muku. Bio je spreman piti gorki kalež, te se odrekao spasiti sama sebe dok je visio na križu.

Na početku nam korizme Isus pokazuje smjer. Ne valja birati između kušnji i zadovoljstva društva usmjerenog na konzum, novac i častohljeplje. Naš je izbor onaj, koji je jedini istinski izvor našeg života i našeg djelovanja: Bog sam.

1. korizmena nedjelja A

*Gospodinu, Bogu svom se klanjaj
i njemu jedinom služi! (Mt 4,10)*

Prvo čitanje

Postanak 2,7-9; 3,1-7

Gospodin, Bog, sazda čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša. I Gospodin, Bog, zasadi vrt na istoku u Edenu i u nj smjesti čovjeka koga je sazdao. Tada Gospodin, Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla – pogledu zamamljiva a dobra za hranu – i stablo života nasred vrta i stablo spoznaje dobra i zla.

Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je načini Gospodin, Bog. Ona reče ženi: "Zar vam je doista Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?" Žena odgovori zmiji: "Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti. Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj da ne umrete!" Nato će zmija ženi: "Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli otvorit će vam se oči i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo." Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegovu i pojede. Dade i svome mužu koji bijaše s njom pa je i on jeo. Tada se obadvoma otvore oči i upoznaju da su goli. Spletu smokova lišća i naprave sebi pregače.

Drugo čitanje

Rimljanima 5,12-19

Braćo i sestre! Kao što po jednom čovjeku uđe u svijet grijeh i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše na sve ljude prijeđe smrt...

Doista, do Zakona bilo je grijeha u svijetu, ali se grijeh ne ubraja kad nema zakona. Da, ali smrt je od Adama do Mojsija doista kraljevala i nad onima koji ne sagriješiše prekršajem sličnim kao Adam, koji je pralik Onoga koji ima doći. Ali s darom nije kao s grijehom. Jer ako su grijehom jednoga mnogi umrli, mnogo se obilatije na sve razlila milost Božja, milost darovana u jednom čovjeku, Isusu Kristu. I dar – to nije kao kad je ono jedan sagriješio: jer presuda nakon jednoga grijeha posta osudom, a dar nakon mnogih grijeha – opravdanjem.

Uistinu, ako grijehom jednoga smrt zakraljeva – po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje milosti i dara pravednosti kraljevati u životu – po jednome, Isusu Kristu.

Dakle, grijeh jednoga – svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga – svim ljudima na opravdanje, na život! Doista, kao što su neposluhom jednoga čovjeka mnogi postali grešnici tako će i posluhom Jednoga mnogi postati pravednici.

Evandjelje

Matej 4,1-11

U ono vrijeme: Odvede Duh Isusa u pustinju da ga đavao iskuša. Isus, propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje.

Tada mu pristupi napasnik i reče: "Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom." A on odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta."

Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovijediti za tebe, i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen." Isus mu kaza: "Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!"

Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu pa mu reče: "Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš." Tada mu reče Isus: "Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!" Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.

Za razmišljanje

Četrdesetodnevni post u pustinji oslobađa Isusovo tijelo i duh i pomaže da u njemu dozrije svijest o njegovu poslanju. Istovremeno proživljava, solidarno svim gladnima i potlačenima, oskudicu i osamljenost Izraelaca onih 40 godina, za vrijeme njihova puta kroz pustinju, nakon izlaska iz Egipta. U Isusovu životu ipak to ne ostaje jedino iskušenje. Biblija želi ovim jasnim opisom triju iskušenja prije svega reći, da je Isus, pravi Bog i pravi čovjek, čitav svoj život od zloga bio stavljan na kušnju.

Iskušenja njegovog protivnika bila su usmjerena da smetaju i pomute mu svjesnost njegova poslanja. Bi li mu uspjelo odreći se čudesa i svjetskih zahtijeva za moć? Bi li izdržao pouzdati se tek u Božje planove s njim, a ne u svoju snagu? Ipak, kad god je Isus u sebi osjećao iskušenja jednog svjetskog mesijanizma, odbacivao bi ih, da bi se oslanjao tek na Božju riječ. Povlačio bi se u osamu kad je bio okružen mnoštvom, koje je tražilo čuda i htjelo ga napraviti kraljem. Petra je odlučno odbacio, kad se ovaj suprotstavljao njegovu putu u muku. Bio je spreman piti gorki kalež, te se odrekao spasiti sama sebe dok je visio na križu.

Na početku nam korizme Isus pokazuje smjer. Ne valja birati između kušnji i zadovoljstva društva usmjerenog na konzum, novac i častohleplje. Naš je izbor onaj, koji je jedini istinski izvor našeg života i našeg djelovanja: Bog sam.